

ca să le dea locul de lângă Tibere unde au crescut, pentru ca se fundeie acolo o cetate. Voinția lor se împlini. Romul și Remus însoțiți de un mare număr de junii esșiră din Alba și veniră la rîpa Tiberului. Înse îndată la început se născu cîrtă între frați pentru allegerea locului, și pentru numirea cetății, că-cî Romul voia se asseție cetatea pe muntele Palatin, érá Remus pe Aventin. Ei se învoiră infine se consulte voinția divină prin semnele ce li se voră arreta. Remus uitându-se la cer de pe muntele Aventin vedu mai întăiu șesse vulturi, érá Romul de pe muntele Palatin vedu mai în urmă doispredece, și se dechiără invingătoriu. Cândă socii lui Romul lucra la fundamentele cetății, Remus și bătu joc de vallurile lor și se uccise de cōtră lucrători. Romul plânse acéstă întimplare tristă, și întru memoria frate-seu institui sêrbătória Lemurilor.

I.

Romulu.

Romul întemeiă cetatea Roma pe muntele Palatin, și spre înmulțirea locuitorilor deschise ună asilă pe muntele Saturnin, promittendă appărare tuturor celor ce voră veni la dînsul, și cu modulă acesta împopură cetatea în scurtă timp. Din cetățianii cei mai de frunte Romul allesse ună consiliu (senat) de 100 senatori, cari cu înțelepciunea lor se-î stea într'adjutoriu; acestia din cauza demnității se numiră *Patri* (părinți), érá descendenții lor *Patricii*; o legătură strînsă se asseție între cetățianii de giosu și fōră influință și între cei de frunte, prin patronat, dându-se voia fiă-căru cetățianu mai de giosu ca Clientes se și allégă ună Patronu dintre cei mai însemnați, adecă dintre Patricii, care se lă appere în tōte drepturile lui.